

IJverigheid, gerechtigheid en liefde (Kinah - קִנְיָה: liefde-ijver)

Parashah Pinchas vervolgt het verhaal van Aarons kleinzoon Pinchas, een man die wordt beloond voor **zijn liefde-ijver**, voor het doden in naam van God. Aan het einde van het verhaal van vorige week lezen we dat Pinchas, na getuige te zijn geweest van een flagrante avvallige daad tussen een Israëlitische man en een Midianitische vrouw, onmiddellijk buitengerechtigke actie onderneemt en deze ter plaatse uitvoert. Deze week horen we Gods woorden als reactie op Pinchas: "[Pinchas] heeft Mijn toorn van de Israëlieten afgekeerd door onder hen zijn passie voor Mij te tonen, zodat Ik het Israëlitische volk niet in Mijn passie uitwiste. Zeg daarom: 'Ik schenk hem mijn vredesverdrag.'

'Zowel God als Pinchas worden afgebeeld als figuren van ijver en passie. (God als de jaloeerse Echtgenoot, en uit liefde voor God handelde Pinchas. Hij kwam op voor de eer en de Naam van YHWH!) Ondanks de schijnbare goedkeuring van Pinchas 'daad van ijver, hebben Joden door de eeuwen heen, zowel wijzen als studenten, Pinchas' daad in het bijzonder en ijverig gedrag als een Torah-principe in twijfel getrokken. Tegenwoordig worstelt iedereen met het nemen van iemands leven.

Maar men vergeet dat God Heiligheid verlangt. En Pinchas begreep dat heel goed, ook Elia handelde als Pinchas met het doden van de Baälpriesters. Het gaat erom dat God en Zijn volk bij elkaar horen, en niets mag die "huwelijksverbinding" verstoren. En de Baälsdienst was er één van sexuele uitpattingen.

Bil'am wist heel goed, als wij een scheiding kunnen bewerken tussen Am-Yisra'el en YHWH, dan is Isra'el niet meer dat 'Leeuwenvolk' (Num. 24:9). Dat heeft Pinchas gevoeld en beseft.

Vandaag keert het Joodse volk terug uit de galut, en is nog lang niet op het peil van Numeri 25. Nu lost YHWH het op door rein water op hen te sprengen en Zijn Ruach te geven, Eze. 36:24-27

‘Ik zal u uit de heidenvolken halen en u uit alle landen bijeenbrengen. Dan zal Ik u naar uw land brengen. Ik zal rein water op u sprengen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.’

Degenen die Pinchas 'actie en ijver voor God onderschrijven, betogen als de grote orthodoxe rabbijn Samson Raphael Hirsch uit de 19e eeuw: “iedereen die oorlog voert tegen de vijanden van wat goed en waar is, is een voorvechter van het vredesverbond op aarde, zelfs als hij verwickeld in oorlog is!!! 'Natuurlijk wordt wat goed en waar is, gedefinieerd in de Schrift die iemand in staat stelt te doden in zijn streven. Het commentaar in onze Etz Chayim Chumash wijst erop dat: “De traditie beschouwt morele bedreigingen over het algemeen als gevaarlijker voor nationale overleving dan fysieke bedreigingen. Hoewel de Egyptenaren en de Edomieten het fysieke bestaan van Israël bedreigden, wordt ons bevolen hen niet te haten. Er wordt ons echter verteld dat we de Midianieten moeten uitroeien, omdat ze probeerden de morele positie van Israël te ondermijnen.

'Voor sommigen is het hooghouden van iemands morele status door actie te ondernemen die in strijd is met de wet. Dit solipsistische argument om moord in Gods naam te ondersteunen vanuit het gevoel van moraliteit uit Gods veronderstelde boek, is precies hetzelfde punt van andere religieuzen die nu pleiten voor Gods oorlog tegen de westerse samenleving. Deze "oorlogen van God" hebben niets met God of moraliteit te maken, wanneer men een genuanceerder begrip van God heeft en een meer verantwoordelijke positie van wat moreel is.

Dienovereenkomstig ontstond in het jodendom een geheel andere traditie, een traditie die in de loop van de tijd de overhand heeft gekregen. Duizenden jaren geleden stelden de rabbijnen van de Talmoed zoveel regels vast dat een persoon die bereid was ijverig actie te ondernemen die voor alle doeleinden moest volgen, dat ze halachisch werden geclassificeerd als moordenaar die beweerde voor God te doden als een fanaticus. Naast deze

wettelijke beperking, voegden ze de volgende homiletische leer toe. De vroege rabbijnen merkten op dat Pinchas 'naam in de opening van deze parashah in de Thora-rol wordt gespeld met een kleine "yud", dezelfde letter die in Gods naam wordt gebruikt, en leerde daaruit dat degene die gewelddadige daden pleegt, zelfs voor een "goede" oorzaak ", heeft zijn eigen goddelijke natuur verminderd. Evenzo wordt de 'vav' in shalom geschreven met een gebroken stengel, wat suggereert dat vrede die wordt bereikt door geweld niet compleet of duurzaam is. Echte vrede is er pas als God alles hersteld heeft en zijn Koninkrijk hier op aarde is. En dat betekent het houden van de Thora zijn rechtvaardige regels en instellingen!

Hoewel de minderheidspositie die de ijver in het jodendom onderschrijft nog steeds bestaat (Baruch Goldstein en Yigal Amir zijn niet ronduit veroordeeld door de traditie, de eerste heeft een graf dat door velen wordt bezocht als een heiligdom en de laatste nog steeds door duizenden als een held wordt beschouwd), de meerderheid vindt een dergelijke handeling weezinwekkend. Pinchas-acties worden beschouwd als 'van die tijd' en er wordt opgemerkt dat hij gedeeltelijk aan het priesterschap is toegewezen om hem te ontwapenen. De essentie van de boodschap van de Torah en de profeten is dat degenen onder ons die echte shalom willen creëren, weten dat dit bereikt wordt met rechtvaardigheid getemperd door mededogen. Over een paar weken zullen we in de Thora de woorden lezen die onze kernleer vormen: "Shema: Luister Israël, de Eeuwige is onze God, de eeuwige is Echad (Een) Het zevende woord van die leer is "Ve'ahavta", en daarom zul je liefhebben.

Liefde voor God met behoud van de Waarheid en Gods instructies en daar mag gerust ijver voor zijn!

Mijn conclusie: Onze G-d heeft duidelijk zijn goedkeuring gegeven aan Pinchas. Ik geloof dat het goed zou zijn als wij heel wat meer liefdevuur voor G-d zouden hebben dan nu het geval is. Er is zoveel lauwheid en acceptatie... Liefde oke, maar met behoud van de Waarheid en Gods instructies - en vooral 'liefde-ijver' voor de waarheid en de Torah!

Die ijver (Zeal) zien we bijvoorbeeld terug bij de jonge mensen die in Juda en Samaria wonen. Omdat ze geloven dat God hun heel het land Israël gegeven heeft en Juda en Samaria horen daarbij!

‘For Hashem taketh pleasure in His people; He will crown the meek with Yeshuah (salvation). Let the Chasidim be joyful in kavod; let them sing for joy upon their beds. Let the high praises of G-d be in their mouth, and a twoedged sword in their hand; To execute vengeance upon the Goyim, and punishments upon the people;’ Tehillim 149:4-7 OJB

Chasidim = getrouw, toegewijd, gunstelingen

Kavod = glorie(heerlijkheid) eer, respect

<https://www.bible.com/130/psa.149.4-7.ojb> Psalm 149: Want Yahweh neemt genoegen (vreugde) in Zijn volk; Hij zal kronen de zachtmoedige met Yeshua (verlossing)

Laat de Chasidim (getrouwen , toegewijde, gunstelingen vreugdevol zijn in glorie (heerlijkheid), eer; Laat ze zingen van vreugde op hun slaapplekken; De lofsverhevingen Gods zijn in hun mond (keel) ; Een tweesnijdend zwaard is in hun hand; Om wraak uit te voeren (oefenen) op de Goyim, bestraffingen over de natiën.’